

PHẬT THUYẾT VŨ BẢO ĐÀ RA NI KINH

* Đòi Đường, Tam Tạng Sa-môn Đại Quảng Trí Bất Không phụng chiếu dịch ra Hán văn.

- Sa-môn Thích Viên Đức dịch ra Việt văn

Tôi nghe như vậy: Một thời đức Phật ngự tại rừng Kiến-hóa-ca thuộc nước Kiều-diễm-di cùng với chúng đại Tỳ-khưu gồm 500 người đều đồng đủ.

Bấy giờ trong nước Kiều-diễm-di có vị trưởng giả tên là Diệu Nguyệt, các căn tịch tĩnh, tâm ý vắng lặng, có nhiều nam nữ và tôi tớ đã thành tựu tịnh tín, đi đến nơi Phật ngự, đầu mặt lễ chân Phật, nhiễu quanh Phật trăm ngàn vòng rồi lui ngồi một bên, chấp tay cung kính mà bạch Phật rằng: "Kính thưa Thế tôn, con muốn thưa hỏi đấng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác một chút ít việc, nguyện xin Đấng từ bi rủ lòng thương xót cho phép con.

Khi ấy đức Thế tôn bảo trưởng giả rằng: "Ông cứ tùy ý mà hỏi, ta sẽ vì ông mà nói để cho lòng ông được vui."

Trưởng giả nghe xong liền vui mừng hớn hở: "Kính thưa đức Thế tôn, làm thế nào mà kẻ trai lành, người gái tín, những người nghèo túng có thể được giàu có? Các hữu tình bệnh tật khiến cho không còn có bệnh tật?"

Bấy giờ đức Thế tôn bảo Diệu Nguyệt trưởng giả rằng: "Vi duyên gì mà ông thưa hỏi như vậy?"

Thời trưởng giả bạch Phật rằng: "Kính thưa Thế Tôn! Kẻ tại gia chúng con có nhiều quyến thuộc mà tiền bạc ít ỏi nên khó có thể cung cấp cho họ được, lại có nhiều bệnh tật. Nguyện xin đức Thế tôn mở bày Pháp yếu khiến cho con, để kẻ nghèo túng xa lìa sự nghèo cùng, kho lẫm tiền tài của báu đều đầy dẫy nhằm chu cấp cho vợ con nam nữ, quyến thuộc trong gia đình và có người đến cầu xin thì đều vui mừng làm vị đại thí chủ khiến cho kho lẫm, vàng bạc, trân bảo, như ý, ma-ni, kim cang, thương-khư, thất-la, xích châu, mã não, các loại kim báu ấy được phong nhiều không bao giờ hết để cấp dưỡng cho quyến thuộc bà con, rộng làm bố thí làm lợi ích cho hữu tình."

Khi ấy đức Thế tôn bảo Diệu Nguyệt trưởng giả rằng: "Này Thiện nam tử! Vào a-tăng-kỳ kiếp trong quá khứ, ta đã gặp đức Thế Tôn tên là Trì Kim Cương Hải Âm Như Lai, Ứng Chánh Biến Tri. Từ đức Như Lai ấy, ta nhận được Vũ Bảo đà-ra-ni này, rồi thọ trì đọc tụng, tư duy, nhớ niệm, tùy hỷ và vì kẻ khác mà rộng nói lưu bố. Do lực oai đức của đà-ra-ni này, cho nên nếu thiện nam tử, người cùng Phi nhơn, Dược-xoa, La-sát, Tát-lij-đa, Tát-xá-giá, Cư-u-bà-n-noa, Ô-sa-đa-la-ca, Ca-bồ-đan-na, Yết-tra-bồ-đan-na ...vv, những loài khởi tâm ác chẳng có thể làm hại được. Lại có loài quỷ ăn nuốt máu mủ, mũi dãi, đại tiểu tiện, lại muốn đến gây nhiễu loạn, thì đều chẳng thể chướng ngại được."

Đức Phật bảo Diệu Nguyệt: "Nếu có kẻ trai lành, người gái tín khởi tâm ghi nhớ thân chú này, hoặc dùng tay viết chép, cho đến chỉ nghe tên mà thọ trì, tùy hỷ, rộng vì người khác diễn bày thì kẻ trai lành, người gái tín ấy sẽ được ngày đêm an ổn, nhận được sự vui sướng làm du-già tư lương an ổn phong nhiều giàu có vậy.

Nếu có người thọ trì Vũ Bảo đà-ra-ni này thì nên cúng dường tất cả Như Lai một ngày, hai ngày, hoặc ba ngày đêm chuyên tâm tụng trì, kính tin Tam Bảo ắt chư Thiên thấy đều hoan hỷ, vì vị pháp sư đọc tụng ấy liền tuôn mưa tài bảo, lúa gạo, lúa mì."

Tức liền nói chú rằng:

Nắng mô bà nga phạ đế phạ nhựt-la đà ra Ta nga ra niết cụ sái gia Đát tha nghiệt đa dã Đát
nễ dã tha Úm tố rô bẻ Bạt nại-ra phạ đề Mông nga lệ a tả lệ A tả bã lệ Ót ca đá nề Ôn bệ ná
nễ Tát tả phạ đề Đà nương phạ đề Đà năng phạ đề Thất-lị ma đề Bát-ra bà phạ đề A ma lệ
Vĩ ma lệ Rô rô Tố rô bẻ Vĩ ma lệ A ná đa tất đế Vĩ ná đa tất đế Vĩ thấp phạ kế thi Ương củ
lệ Mông củ lệ Địa địa minh Độ độ minh Đá đá lệ Đa ra đa ra Phạ nhựt-lê A miệt đá nề Bộ kế
ốc kế Tra kế tra kế Miệt ra sái ni Nễ sấp bá na nề Bà nga vãn phạ nhựt-la đà ra Ta nga ra
Niềng cụ sam Đát tha nghiệt đá ma nỗ ta ma ra ta ma ra Tát phạ đát tha nghiệt đá
Tát nề dã Ma nỗ ta ma ra Tăng già tất đề-dã ma nỗ ta ma ra Đát tra đát tra Bồ ra, bồ ra Bồ
ra dã bồ ra dã Bà ra bà ra bà ra nĩ Tố mông nga lệ Phiến đá ma đề Mông nga lã ma đề Bát-
ra bà ma đề ma ha ma đề Tố bà nại-ra phạ đề A nghiệt ta a nghiệt ta Tam ma dã ma nỗ ta
ma ra ta phạ hạ A đà ra ma nỗ ta ma ra ta phạ hạ Bát-ra bà pha ma nỗ ta ma ra ta phạ hạ
Đà-lị đề ma nỗ ta ma ra ta phạ hạ Vĩ nhạ da,ma nỗ ta ma ra ta phạ hạ Tát phạ tát đát-phạ vĩ
nhạ dã ma nỗ ta ma ra ta phạ hạ.

Đức Phật bảo Diệu Nguyệt trưởng giả: "Vũ Bảo đà-ra-ni này tiêu diệt bệnh hoạn, đói khát cơ bản, nghiệp chướng, tật dịch ...vv, hết thảy đều tiêu diệt. Nếu có thiện nam tử thiện nữ nhơn trước tiên nên cúng dường tất cả Như Lai, trong một ngày một đêm tụng trì không có gián đoạn (có thể ngày đêm chia làm ba thời) thì ngôi nhà ấy liền tuôn mưa báu như đại nhơn lượng, tất cả tai họa thảy đều tiêu diệt. Chính vì thế cho nên kẻ trai lành, người gái tín nên thọ trì Vũ Bảo đà-ra-ni này, rộng vì người khác phân biệt diễn nói."

"Lành thay, Thế tôn!" Diệu Nguyệt trưởng giả nghe lời Phật nói liền vui mừng hơn hờ, "Nay con từ Phật thọ Vũ Bảo đà-ra-ni này sẽ thọ trì đọc tụng, rộng vì người khác phân biệt giải nói."

Bấy giờ Diệu Nguyệt trưởng giả nghe lời dạy của Đức Phật xong liền nhiễu quanh bên phải đức Thế tôn trăm ngàn vòng, rồi chấp tay cung kính đảnh lễ đức Phật rồi vui vẻ lui ra.

Khi ấy Phật bảo A-nan-đà rằng: "Ông đi qua nhà của Diệu Nguyệt trưởng giả nhìn xem mọi loại tiền tài, lúa gạo, các vật trân bảo và các vật dụng ở trong kho tàng của vị trưởng giả ấy ngày nay đã dư đầy chưa?"

Lúc đó Cù Thọ A-nan-đà nghe lời Phật dạy xong, đến đại thành Kiều-diễm-mi, vào nhà của Diệu Nguyệt trưởng giả nhìn thấy tài bảo trong các kho tàng, tiền tài, lúa gạo đều đầy đủ. Thấy việc đó rồi, tâm đại hoan hỷ hơn hờ trở về.

Khi ấy Cù Thọ A-nan-đà ngạc nhiên chưa từng có, lòng càng vui mừng mà thưa Phật rằng: "Thế tôn! Do nhân duyên gì mà kho tàng của Diệu Nguyệt trưởng giả lại dư đầy như thế?"

Đức Phật bảo: "Này thiện nam tử! Diệu Nguyệt trưởng giả tinh tấn nơi lời ta thọ trì Vũ Bảo đà-ra-ni này, lại còn vì tất cả hữu tình mà diễn nói. Vì thế nên A-nan, ông hãy thọ trì đà-ra-ni này và rộng vì người khác nói. Ta dùng Phật nhãn xem xét các hàng Trời, người, ma, Phạm, Sa-môn, Bà-la-môn trong thế gian đối với kẻ thọ trì Vũ Bảo đà-ra-ni, thì không thể nào làm chướng nạn được. Vì sao thế? Vì Như Lai không dị ngữ. Chân ngôn cú này chẳng có thể bị phá hủy được. Đà-ra-ni này, kẻ hữu tình không có căn lành thì có tai cũng chẳng được nghe hưởng chi là viết chép, đọc tụng. Tại sao vậy? Vì đây là nơi mà tất cả Như Lai chơn ngữ tuyên thuyết, là nơi mà tất cả Như Lai tùy hỷ, là nơi mà tất cả Như Lai xưng tán, là nơi mà tất cả Như Lai hiển dương, là nơi mà tất cả Như Lai trồng căn lành."

A-nan bạch Phật rằng: "Lành thay Thế tôn!" Rồi dùng lời nhiệm màu mà thuyết tụng rằng: "Chư Phật khó nghĩ bàn, Phật pháp cũng lại vậy, Tịnh tín không nghĩ bàn, Quả báo cũng lại vậy, Tịnh huệ Nhất thiết trí, Pháp vương không sanh diệt, Thấy đến được bờ kia, Cúi lạy Phật đấng mãnh."

Bấy giờ Cù Thọ A-nan-đà nghe Phật nói kinh Vũ Bảo đà-ra-ni này liền hớn hở vui mừng bạch với Phật rằng: "Thế Tôn! Pháp yếu này sẽ gọi tên gì? Kinh này, chúng con phải làm thế nào phụng trì?"

Đức Phật bảo: "Này A-nan-đà! Kinh này có tên là Diệu Nguyệt trường giả Sở vấn, ông nên thọ trì. Cũng có tên là Năng Hộ Nhất Thiết Tài Bảo Phục Tàng, cũng có tên là Nhất Thiết Như Lai Xưng Tán Vũ Bảo đà-ra-ni Giáo, ông nên thọ trì."

Bấy giờ đức Bạc-già-phạm nói Kinh này xong thì vô lượng Tỳ-khưu, các đại Bồ-tát với chư Thiên nơn, A-tô-la, tất cả đại chúng nghe Phật nói rồi, đại vui mừng, tín thọ phụng hành.

Tâm chân ngôn:

Úm phạ tổ đà lị ta phạ hạ

Tâm trung tâm chân ngôn:

Úm Thất-lị phạ tổ ta phạ hạ

Tiểu tâm chân ngôn:

Úm phạ tổ ta phạ hạ

Phật Thuyết Vũ Bảo Đa-ra-ni Kinh (hết)

Sa-môn Thích Viên Đức dịch ra Việt văn (bản nháp, năm 1975, chưa hiệu đính)

Nhập liệu: Nguyễn Minh Hoàng